

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évesre 6 kor., fél évesre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKANYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felölős szerkesztő: Dr. OZIFRAK JÁNOS.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésig közlemények lap szerkesztésébe küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasábos peltisors egyenkénti hirdetésnél 20 fillér, többszori hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlitter pétt sora 30 fill.

Vármegyei tisztújítás.

(Cz.) Tíz nap mulva restauratoria gyűlések egybe Vármegye törvényhatósági bizottságának tagjai, hogy az ezelőtt hat évvel, avagy időközben megválasztott tisztviselők lejárod mandatumait megújítsák, illetve helyettük újakat válasszanak. A tisztújítás dolgában december 2-án értekezlet volt a vármegyehezán dr. Bezerédy István főispán elnöklésével. Ennek az értekezletnek az volt a célja, hogy a vármegyebizottság tagjai megállapodásra jussanak a választások tekintetében, megbeszélést folytassanak arra nézve, vajjon mutatkozik-e szükségessége annak, hogy egyik másik tisztviselő helyére újat válasszanak. Örömmel constatáljuk, hogy a vármegye ezen értekezlete egyhangú lelkesedéssel foglalt állást azon elv mellett, hogy a már hivatalban levő, s egyébként érdemes tisztviselő kibuktatásához hozzá nem járul, megélhetési forrásnak eltpályának tekintti az egyes állásokat s ezzel mintegy corrigálta a törvény ama hibáját, hogy az önkormányzati testületek tisztviselői minden 6 esztendőben a választók akaratanak, jó vagy rossz indulatanak vannak kitéve.

Vasvármegye egész tisztikara tehát a régi marad, ha csak az utolsó pillanatban valamely meglepetés nem történik, amit egyébként alig hiszünk. A tisztújításnál benünket muraszombatiakat, természetesen a mi járásunk tisztviselői érdekelnek legjobban és legközvetlenebbül. Miként az egész

vármegyében, úgy a mi tisztikarunk is megmarad. A muraszombati főbíró ismét Pósfay Pongrácz lesz, ifj. Horváth Pál tb. főszolgabíró I. osztályu, Döbrentey Antal pedig II. osztályu szolgabírákká lesznek megválasztva, de hogy az utóbbiak Muraszombatban maradnak-e vagy sem, azt előre nem tudhatjuk, mert csak a főbírák választatván egy bizonyos helyre, a szolgabírák mandatumata általános, s felettük a főispán rendelkezik.

Mindenesetre megnyugtató érzés reánk nézve, hogy Pósfay Pongrácz lesz újból a muraszombati főbíró. Vele szemben elsősorban és legfőbbkérv érvényesül azon elv, hogy a vármegye régi és érdemes tisztviselői, ha szolgálni akarnak és tudnak, hivatalunkban meghagyandók, mert büszkén mondhatjuk el, hogy nálánál érdemesebb tisztviselője a vármegyének nincsen. Nem akarnak senkit sem megsérteni, sem főbíráknak tönkjenezni, csak alkalomszerűen találjuk leszögezni ezt a tényt, amely nemcsak a mi járásunkban, de az egész vármegye köztudatában tényleg meg van. Elismeri azt Vasvármegyében a főispántól kezdve mindenki, hogy Pósfay Pongrácz a legérdemesebbek közül való, ki a közvélemény mint főbíróknak szokott nevezni.

Hosszu, érdemekkel teljes közpálya áll Pósfay Pongrácz mögött. Egy emberéletet töltött el immár Vasvármegye szolgálatában s köztevékenységét, hivatali működését mindenkor nagy körültekintés, tapintat, a különböző irányú érdekek harmonikus össze-

egyvetését célzó törekvés jellemezte. A közigazgatás óriási utvesztőiben és rengeteg tömegében kevesen bírnak nálánál nagyobb jártassággal. Érti a mesterségét, mint kevesen ez országban, akol a közigazgatási pályát csak disznek és méltóságnak tekintették igen sokáig. Mi sem bizonyítja jobban az ő első rangu kvalitásait, hogy a midőn néhány évvel ezelőtt a közigazgatás egyszerűsítése tárgyában an két volt a befügyminisiteriumban, a gyakorlati élet emberei közül ő egyedül kapott meghívást az értekezletre. A vármegye vezetősége pedig már hosszú évek óta ki kéri véleményét minden fontosabb dologban s szavának döntő sulya van.

A járás közéletében pedig őve a vezető szerep. Társadalmi tevékenysége mindenek elismerését vívta ki. Közismert dolog, hogy a vasut létesítése körül minő érdemei vannak. Valamennyien tudjuk, hogy a járási közkörház létesítésében milyen országnrésze volt s megelégedéssel tapasztaljuk, hogy a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület elnökségét mennyi lelkiismeretességgel és mily izzó lelkesedéssel viseli. És tevékenykedik, fárads kitarító szorgalommal ma is, amidőn férfi korának immár delén van az eszmélő munka egészségét is megtámadta már. De azért fiatalos hévvel teljesíti kötelességét s vasakarata legyőzi még a test fáradsalmait is.

A muraszombati járásnak tehát december 19-ike, a midőn Pósfay Pongráczot újból a főbírói székre ültetik, méltán lesz

TÁROZA.

A rózsaszínű zubbony

(Angolból.)

Azon az emlékezetes napon Beatrice aszszonyon rózsaszínű zubbony volt, — de majd sorát keritem lassan mindennek, mert ennek szomorú története van.

A zubbony határozottan csunya volt. Hugónak, a hármeves festőnek meg a hata is borszított, mikor fiatal felesége egy szép napon diadalmasan terítette ki előtte a szövetet, melyet éppen most hozott haza a városból. Lehet, hogy a kereskedésben nem látszott olyan ríkiúnak, de ez, a három méternyi levágotl darabka az asztalra lerítve fogvaegőaszt okozott a művésznek, kinek a percben először jutott eszébe, hogy az ő kis feleségének voltaképpen rossz izlése van.

Beatrice azt állította, hogy az a szövet rózsaszínű, s két-három árnyalattal sötétebb rózsaszínű virágokat mutat. Hugó ellenben — igen helyesen — azt mondta, hogy az alap kiálthatatlan, kiálto rózsaszínű, s a virágok rajta égő, tuliproszak; s ő meg nem foghatja, hogy egy úde fiatal asszony hogy ronthatja el egész megjelenését ilyen rettenetes színnel.

Beatrice ajkai remegtek. Még csak hat hónapja, hogy férjénél volt s úgy tetszett neki, hogy Hugó meg soha sem volt ilyen kíméletlen vele szemben.

— Nem tetszik a szövet? — kérdezte halkan.
— Hogy „nem tetszik-e”? De édes fiam! Beatrice idegesen kapta le a szövetet. Hi szen ő azért vette azt, hogy Hugónak annál jobban tessen! S ime, férje semmibe sem veszi jó szándékát!

— Mi a baja ezzel a szövettel, Hugó?
— Hogy „mi bajom vele”? Meg kérdezi?
— De kérem, édes uram, ne visszhangozza minden szavamat. Inkább mondja meg, micsoda hibát lát ezen a szegény szöveten?
— Hiszen mondtam már! Utálatos, ríkió színe van!

— Rózsaszínű, s ez nekem jól áll.
— Ez magának meg pedig csunya vörösnék látom.

— Pedig rózsaszínű, sokkal szebb, mint holmi bágyadt, erőtlen, világos árnyalat. Zubbonyt varrok belőle magannak; nekem nagyon tetszik.

— Végtere is magát érdeklí ez a kérdés leginkább, édes feleségem, mert maga fogja viselni s magának fog ez rosszul állni, nem másnak. Hanem azt meg kell adnia, hogy a színekhez értek egy kicsit; annál inkább, mert véletlenségből a mesterségemhez tartozik.

— Ejh, ha az asszonyoknak eszük volna, soha sem mennének festőhöz, — szolt türelmetlenül Beatrice. — Azt hiszik, hogy azért, mert egy tehenet, vagy egy birkát le tudnak festeni, már joguk van ahhoz, hogy benünket öltözködni tanítsanak.

— Ha öltözködni nem akarom is tanítani,

de azt meg tudom itélni, hogy mit ne vegyen magára, édes Beatrice. Különbem reménylen, hogy nem komoly szándéka, hogy ezt a ríkió szövetet viselje.

— A lehető legkomolyabb. Rögötn a szobamba megyek s kiszabom.

A kertben voltak a szép zöld természet közepette. Hugó festő-állványra előtt állt s a szeme előtt kibontakozó gyönyörű tájképet vetette vászonra, a domb bujzöld erdejével, s a völgy mélyében habzó, szeszélyesen kanyargó folyócskával. Egy paradicsom, melyben ök ketten lehettek volna a boldog, első emberpár!

Hugó az asszonnya kihívó megjegyzésére vállat vont, ujra kezébe vette esetjét s folytatta munkáját. Az asszony megfordult, a háza ment, s egy óra mulva a méhjármögéstől, madáresicergéstől, virágillatolt terhes esendet a varrogó berregésébe zavarta meg. Beatrice beváltotta fenyegetését s vartta a zubbonyt.

— Kis macacs, — gondolta magában a férj, — de majd más lesz későbbben. Hisz még olyan erőtlen s oly fiatal.

Hugó azonban maga sem hitte, hogy Beatrice bevégi a zubbonyt, azt pedig távolról sem gyanította, hogy fel is vesze, férje ellenere. Ez volt az első felhő házasetlétük egén — s Hugó jóval idősebb volt feleségénél.

Másnap reggel zavart mosolylyal jelent meg Beatrice a műterem ajtajában s ott megállt, mint a büntetéstől szepegő gyermek. A rózsaszínű zubbony volt rajta.

Vend nyelven

az ág. ev. hitv. egyházi énekes könyv (Pezsmi Kniga), mely kapható Balkányi Ernő könyv-és papirkereskedésében Muraszombaton és Alsóoldván,

megjelent.

örömnépe. Szívbeli köszöntjük ez alkalommal Pósfay Pongráczot azon óhajunk kapcsán, hogy hivatalát a járás és népének érdekében még sokáig viselje.

De nem kevesebbet örömet kelthet bennünk ifj. Horváth Pál th. főszolgabíró és Döbrentey Antal szolgabíró megválasztása, kiket igen szívesen látunk hivatalaikban. Mint fennebb már említettük, az ő itt maradásuk, nem a törvényhatósági bizottságtól függ. Velük a főispán rendelkezik a községálat érdekei szerint. Mi egyebet nem tehetünk mint kérjük a főispánt, hogy e két derék tisztvelőt nálunk hagyja. Ifj. Horváth Pál ideálós ember, jó tisztvelő, bírja a nép nyelvét s a társas élet hasznos tagja. Döbrentey Antal nem járásonbeli ember, de azzá lett, közénk házasodott, gyökeret vert a mi talajunkban s s mindenek megelégedésére tölti be hivatalát. A községálat érdekei azt követelik, hogy fontos ok nélkül személyváltozás ne történjék. Új embereknek a viszonyokkal kell megismerkedniök s csak aztán válnak hasznára a köznek. Ennek a fontos elvnek igazságában bízva reméljük, hogy szolgabíráink is megmaradnak s akkor a járás közigazgatása minden zökkenés nélkül fog tovább haladni.

A kisdedek karácsonya.

A nögyelet felhívása.

A kis Jézuska eljövételének szent ünnepét, minden évben az ovodában is megszokták ünnepelni. Takátsné Kammermajer Ilona óvónő, nemes lelkének sugallatát követve évekkel ezelőt kezdte megérezte e szeretettel teljes ünnepet, s tervének kivételére sikerült a muraszombati keresztény jötevény Nögyesületet megnyerni. Azóta az egyesület évenként bizottságot küldött ki kebeleből, néhány jó szívű és nemes lelkű urnót kérve fel a közreműködésre. Ez a bizottság az idén is aktióba lépett s az alább olvasható felhívást intézte városunk nemes szívű közönségéhez.

Aki csak egyszer látta azt a kedves és lelket milyen megható karácsonya ünnepét, mikor az ártatlan apróságok örömpeső szívvel és

csillogó szemekkel állják körül a kis Jézuska fáját az nem zárkozhatik el a nögyelet bizottságának felhívása elől. Az élet rideg és felettebb nehéz küzdelmei középette, az ingség, a tülekedés az egymáson való keresztül gázolás e szomorú világában, üditőleg hat az emberi lelekre, ilyen ártatlan örömek szemlése. Azok a fehér lelkű apróságok még nem ismerik az életet, tehát boldogok. A csillogó karácsonya búbája teljes és zavartalan boldogságot nyújt nekik. Csak vissza kell gondolnunk a mi gyermekéveinkre! Mi is akkor voltunk igazán boldogok. Milyen őszinte volt az az öröm és megelégedettség mikor a kis Jézuska meghozta a ragyogó fát és a sok ajándékot! A saját emlékeinkbe melyedve, s arra gondolva, hogy ezeknek a kisdedeknek a boldogsága gyorsan futó éveikkel együtt tűnik el, meg kell hoznunk azt a csekély áldozatot amit a nögyelet tőlünk kíván. Hány szegény gyermek lesz azok között, kinek ez a mi általunk felállított karácsonya lesz az egyedüli ajándéka! Azért hát siessen mindenki a szeretet oltárára áldozni, s jöjjön el megnézni majd az a kisdedek ünnepét. A nögyelet bizottsága által kibocsátott felhívás a következő:

Kérelem!

Alig néhány hét választ el bennünket a gyermekvilág legedesebb legvárvártabb ünnepétől, a karácsonytól. Dobogó szívvel szajmláljuk már a kicsinyek a napokat, mikor jön a Jézuska! Minden gyermek estíimájába beleszövi: „Édes Jézuskám! hozz nekem szép karácsonyfát! Muraszombat nemesszívű közönségének eddigi áldozatkezségében bízva kérjük: segítsenek a kicsinyek imáját valóra váltani s mint eddig még minden évben: küldjék el most is a Jézuskát a csillogó karácsonyfával a muraszombati ovódaiba. Bármily csekély adományt hálás örömmel fogadunk és hirlapilag nyugtázzunk.

A kicsinyeknek szánt kegyes adományokat kérjük vagy Olajos Sándorné elnökőhöz, vagy Takátsné Kammermajer Irma óvónőhöz küldeni. A karácsonyfaünnepet mind a két ovódaiba járó kisdedek részére egy napon decz. 23-án d. u. 3 órákor az I. sz. (fútaei) ovódaiban tartjuk s arra a kegyes adakozókat, m. t. szülők és gyermekbarátokat kizárólag meghívjuk.

Muraszombat, 1907. decz. 4. a karácsonyfaünnep rendezőbizottsága: Olajos Sándorné, Böles Beláné, Dr. Czifrák Jánosné, özv. Sch. Fehér Ilona s Takátsné Kammermajer Irma.

HIREK.

— **Gróf Széchenyi Tivadar az új vasutról.** Megemlékezünk arról, hogy dr. Varga Gábor szentgotthárdi ügyvéd egy új vasutat tervez, mely Muraszombatot Szent-Gotthárdal kapcsolná össze. A legközelebbi napokban alkalmunk volt gróf Széchenyi Tivadar v. b. t. t. nagybirtokos nézetet ez új vasutat illetőleg hallani. Ő excentiája a legnagyobb sympatiával beszélt a vasut tervéről s a maga részéről a legmelegebb támogatást helyezte kilátásba Szerinte az új vasut, egy olyan vidéket lut keresztül, amely egy vonal rentabilitását feltétlenül biztosítani tudja, másrészt a kiépítés és létrehozatal a vonal rövidebb voltánál fogva, s amiatt, hogy igen könnyű terepen menne keresztül, alig ütköznek nehézségre.

— **Személyi hir.** Szász Kálmán vámosi ev. ref. lelkész. dr. Szász Ferenc kir. albiró fiúvére, szerdán Muraszombatban volt s az új szülött kis Szász ivadékok megkeresztelt.

— **A tótsági bizottsági tagok a tisztújításán.** Ugy értesülünk, hogy a muraszombati járás bizottsági tagjai teljes számban szándékoznak a vármegyei tisztújító közgyűlésen megjelenni. Csak helyeselni tudjuk a szándékot, annál is inkább mert nem csak akkor kell részt venni a közgyűlésben, ha egyik vagy másik jelölt mellett kell felvonulni, hanem egyébként is.

— **A vásár és a vasut.** Viczinális vasutunknak meiót egy jeles dolgáról kell hirt adnunk. Tudvalevő dolog, hogy vásárcorok sok ember szokott utazni, különösen sok, olyan rossz időben, amilyen a pénteki vásár napján volt. Ilyenkor az a szokás, legalább a világ minden vastójánál, hogy kellő számu kocsiról gondoskodnak, hogy a rengeteg utast elszállíthassák. A péntek reggel 1/2 órákor ide érkező vonat meg volt ugyan erősítve, de nem elegendő, ugyanígyra, hogy megtörtént az, hogy a szabadhegyi és muszajai órháznál beszállók teljesen ingyen utaztak, mert olyan szorongásig tele voltak a kocsik, hogy a kalauz egyszerűen nem tudott oda be menni. De sokkal czifrabb dolog történt a delatáni innen induló vonatnál, amely szintén meg volt erősítve, de ugyancsak nem elegendő. Az emberek, akik ekkor már meglehetősen alkohollal telítettek voltak, valósággal megrohanták a vonatot s nem törődve azzal, hogy

— Hugó, hát csakugyan olyan borzasztóan nézek ki benne? No, nézzen hát rám s vallja meg, hogy nem olyan rémes, mint ahogy maga hitte.

— Beatrice ügyes kezében valóban bájos, könnyed, elegáns formát nyert a szövet, s úgy állt, mintha ráöntötték volna karsu alakjára. Csak a szín, a ríktó szín! Az bizony megmaradt.

A fiatal asszony kissé felszegen állt az ajtóban, ajka szélén felénk mosoly tündezett. Nem akart semmi egyebet, csak azt, hogy férje beismerte, hogy nem olyan csunya a zubbony, mint a hogy ő gondolta. Erősen feltette magában, hogy ha férje ezt elismeri, rögtön leveti a zubbonyt és soha többé nem mutatkozik benne az ura előtt. Csalatkozott. Hugó úgy vélekedett, hogy a felesége már nem gyermek, ennél fogva leplezetlenül kimondhatja előtte a véleményét. Nem is fukarkodott vele.

— Olyan rosszul áll, a milyen rosszul csak állhat valami. Nagyon elcsufította magát Beatrice.

— Azzal, hogy egy új zubbonyt vettem magamra!

— Azzal, hogy ilyen förtelmes színbe öltözött.

— Annyit vesződtem vele, Hugó, — szólt alázatosan a fiatal asszony, — látja, olyan a formája, a milyet maga legjobban szeret.

— Hiszen egy szót sem szóltam a formája ellen. Maga nagyon jól tudja, hogy a színe ellen van kifogásom.

— Azért haragszik rá, mert rózsaszín? — kérdezte Beatrice lesütött szemmel.

— Azért mert tulpiros, — felelt határozott hangon Hugó.

— Én nem tréfálok, édes uram! Vallja meg, hogy a szövet alapja rózsaszínű.

— Nagyon otromba színű.

— De mégis rózsaszínű?

— Az alapja — igen.

— S a virágok egy gondolattal sötétebbek, ez az egész.

— Szó sincs róla. A virágok ríktó vörösek.

— De Hugó! Hogy beszélhet velem ilyen hangon, velem, egy kis színbeli különbségért!

— Én nem akarok gyöngédtelen lenni, Beatrice. Ha csakugyan hordani akarja ezt a zubbonyt, először mosassa ki, talán akkor világosabb lesz. Így ahogy most van, határozottan szemérsé egy bármínő keves józiséssel bíró egyénre nézve is.

— Tehát szemérsé? Tehát a maga felesége szemérsé látvány?

— Nem a feleségem az, hanem az izléstelen ruhadarab, melyet visel.

— No ne vitatkozzunk a kifejezések felett. Látom, hogy rám sem nézhet.

— Magára igen, a zubbonyra nem.

— De ha én rajtam van a zubbony?

— Akkor sem!

— Ha máson volna, talán türethetőbbnek találná?

— Ugyan, Beatrice!

— Jó, jó, eleget hallottam s én liba, még azt hittem, hogy maga szeret engem!

— Édes fiam, maga gyerekes kezd lenni, — szólt vontatottan a férfi. — Maga éppen olyan jól tudja, mint én, hogy a zubbonyra izléstelen, mert tulságosan élénk a színe, csak nem akarja beismerni, hogy nekem igazam van, Ószintén

szólvá, azt hittem, hogy fölötte áll az ilyen eretlenségnek. Most hagyjuk abba ezt a kellemetlen eszmecséret, dolgozni akarok.

Beatrice körül nézett férjére, de az nem vette észre; elmerült munkájába. Hugó csak annyit tudott, hogy az asszony meg néhány perig mellette állt, mintha várna valamire. Aztán hallotta a becsukódó ajtó zörejét — Beatrice elment.

Szegény asszonyka! Minden önfejlésége dacára nagyon nyomorultul érezte magát. Akármilyen trivális dolog is volt, fajt neki, mert ez volt az első nézeteltérés, mely közte és férje között elessé tudott válni. Haragudott Hungóra, de haragudott saját magára is. A mi pedig a rózsaszínű zubbonyt illeti, szeretete volna darabokra tépni s a tűzbe dobni. Csakis a búszkesége tartotta vissza attól, hogy ezt rögtön meg nem eszelekedte.

Lassu léptekkel kiment a kertbe, szép szembe könnyek ragyogtak Zsuzsából könnyet huzott ki, de nem tudta gondolatait az olvasmányra összpontosítani. Söhajjva tette ujra zsebre a könyvet s azt gondolta, hogy egy jó séta leginkább csillapítaná idegességét. Még három órai ideje van a villásreggelire. Ha Hugó kevéde éppen addig előre halad, akkor Hugó is jobb kedvű lesz; ő pedig leveti a rózsaszínű zubbonyt s abban a fehér ruhában ül aszlihoz, melyet férje legjobban szeret. A zubbonyt pedig elzárja vagy elküldi rögtön a mosóházba, halványítsák meg a színet. Most pedig félre banat, félre bu! Ilyen kicsiség nem fogja elrontani házasságuk derűjét...

Hugó ezalatt bent áll a műterembe s festett,

mások magasb árú jegyeket váltottak, még az L. osztályú falkét is teleülték. A kocsik pedig annyira megtelek, hogy az utasok valóságos háringok módjára voltak összehajlítva. Az üzletvezetésnek becses figyelmébe ajánljuk ez esetet és reméljük, hogy a legközelebbi vásár alkalmával több kocsiról fognak gondoskodni, mert a vasút a jegy árakat tartozik szállítani és pedig tisztességesen szállítani, nem össze zsúfolva. Ha nem elég 20 kocsit. jöjjön, 40, csináljanak 2 vagy 3 külön vonatot, de ilyen dolognak többször előfordulni nem szabad.

— **A vasúti hozzájáró ut.** Ezuttal nem a még csak keletkezében lévő utról van szó, hanem a mostani tényleges hozzájáró utról, amelynek kétségbeesztő állapota felháborító. A mostani esős időszak teljesen felzárta ezt az utat, melynek az állomástól a kórház sarkáig terjedő szakasza olyan, hogy azon a közlekedés elveteszedelméül jár. Borzasztó lyukak, tengelyig érő sárral telve, valóságos veszedelmessé teszik a rajta való közlekedést. Ennek az utnak ki alapjának kellene lenni, mert egyébként mit sem ér a kavics, amelyből szinten nem elegendő hordták oda. A mostani nagy forgalmat az ut nem bírja meg s ennek a következménye az, hogy ma teljesen járhatatlan. Ezen az állapotban pedig sürgősen segíteni kell. Nem közérzők most, hogy kinek a kötelessége az ut fenntartása, de azt hisszük, első sorban a községnek kell a javításról gondoskodni. 30—40 szeker gorbama kavics egyelőre elég lenne legalább arra, hogy azok az óriási lyukak betömessenek.

— **Vasári tolvajok működésben.** A 2-iki felsőlendvai és a pénteki muraszombati vásáron erősen dolgoztak az u. n. „hilözök”, a vasári tolvajok. 7 egyént hozott be a csendőrség a járásbíróhoz. Lipics József és Kúrónya Iván fiatal suhanékok a felsőlendvai vásáron Pével Iván szabó mester sátorából emeltek el egy kabátot. Kúrónya beismerésben volt, s tettéért 2 havi fogházra bűnhődik, de Lipics konokul tagadt, úgy hogy a bíróság bizonyíték híján kénytelen volt a nagyreményű ifjút felmenteni. A miklós napi vásáron Kütu s Péter tőkerezsurti elég jómódú földműves Horváth István radersburgi esernyő csináló sátrából egy esernyőt lopott. A tulajdonos megbeszélte és átadta a csendőröknek, kik behozták a bíróságra, ahol szombaton ílt felette törvényt dr. Szász Ferenc albró és Kutust, tekintettel arra, hogy vagyonos ember 3 havi fogházra s politikai jogainak elvesztésére ítélte. Vádolt felbevezett, de azért fogya maradt. — Török Pál felsőzentenedeki lakost az a pech érte, hogy amint egy sátor mellett elment, egy berliner kendő nyakára

esett s mielőtt vissza tehetne volna, már rajtaütöttek. Persze, hogy a bíróság ezt a védekezést, amelyet a káros és a csendőrök megzavartak a bíróság nem fogadta el s Török Pált 5 havi fogházra és politikai jogainak elvesztésére ítélte. — Kollár Ferenc peterhogyi lakos, akinek a saját bevallása szerint 1000 kor. vagyona van, a Hartner-féle üzletben próbált szerencsét. Egy fejszére alkudott és zsmíort vett, miközben a pultról egy 10 koronás aranyat csípett el, amelyet két újjá közből szorítva tartott. A tárgyaláson tagadt, de rábizonyították a turpisságot, és 3 havi fogházra ítélték.

— **Az öreg honvédek érdekében.** Herbst Geza Vasvármegye alispánja lelkes hangú felhívást bocsájított ki, amelyben az elhagyott honvédek segítségére hívja fel a közönséget. A felhívás folytán a Maraszombati Takarékpénztár igazgatósága 10 koronát utalványozott a nemes czélna.

— **Az őrszentpéteri állomás mérége.** A vasútpéteri tervet szerint Őrszent-Péteri állomás nem kapott mérleget. Ennek a következménye, hogy Őrszent-Péteren berakott áruk, amelyek egész kocsiakományt tesznek ki, nem tudják megmérni, hanem a mérés csak Zala-Lövön történhetik meg, természetesen azon idő alatt, amíg a vonat ott tartózkodik. Hogy ez által a vonat késik, az csak könnyen elképzelhető. E miatt számos volt már a panasz s a vasutársaság el is határozta, hogy csináltat mérleget s a szükséges költséget is rendelkezésre bocsájította. Állítólag az üzletvezetésnél rekedt meg a dolog, ott nem intézik el az ügyet már fél év óta. Szinte hihetetlennek hangzik a hír s csak fenntartással közöljük mindaddig, míg a való tényállás mibenlétéről nem lesz alkalmunk meggyőződni.

— **A gazdákör előadásai.** Lapunk múlt számában megírtuk, hogy a földművelésügyi miniszter 300 korona segélyt utalványozott a Muraszombati járási gazdakörnek azon czélból, hogy ezen összeg nyilvános előadások tartására fordítsák. Ertesüléseink szerint a gazdákör kétéle előadásokat tervez. Tisztán gazdasági tárgyúakat, amelyeknek tartására Szenteb Dezső gazdasági szaknátr vállalkozott és amelyek viteltet képekl lesznek illesztve. A gazdákör ugyanis megszerelte a Böles Gyula tulajdonát képezett nagy vetítő gépet és a hozzá megfelelő képeket. Ezeket az illesztérel előadásokat egyes nagyobb vidéki központokban is megfogják tartani. Így térbe van véve Mártonhelyen, Battyándon és Vashidegkuton egy-egy előadás, Azonkívül lesznek vasárnap délelőttökink nem gazdasági, hanem irodalmi, művészeti, történelmi vagy más közérzőkü tárgyu előadások, amelyeknek tartására a helybeli intelligencia több tagja vállalkozott.

— **Árviz a járásban.** Az immár közel egy hetes esőnek meg van a következménye. Károlyfa és Vendhidegkut között annyira megdagadt egy patak, hogy nem lehet rajta átjönni. Hid ugyanis nincsen rajta, csak néhol egy egy padló van átfektetve, de ezeket a gyenge alkotmányokat már napokkal ezelőtt elsodorta az ár amely már oly nagy, hogy az egyébként sekély vízállása patakon sem szekerrel sem gyalog nem lehet átmenni. Egyelőre csak Görhegy község érzi a bajt, mert ennek más utja nincsen.

— **A király is tud vendüli.** Amit ez ideig nem tudtunk s amire a vendek méltán büszkékl lehetnek, azt a Miklós napi vásáron egy ötóházi atyafi megmondotta nekünk. Valami ügyes bajos dolga akadt s ékes vend nyelven beszélte le panaszát. De nem bírva a nyelvet váltóg mondogatott neki, hogy várjon amíg a tolnács megérkezik. Az atyafinak sürgős lehetett a dolga, mert végre Türelmet vesztve így kiáltott fel: „A már még se járja, hogy maguk nem tudnak vendüli nikor már a király is tud!”

— **Bánfi verekedett.** Ne tessék semmi szenzaciona gondolni! Csak egy parázs falusi verekedésről adunk hírt, ami itt a szomszédban Faluk községben történt. Bánfi Iván egy hosszú késél a kezében 6 óán reggel 2 órakor valaki haragost kergette a sötét utcán. Dormiter János és Benecák Lajos éjjeli örök hallva a lármát sietve közeledek Bánfi felé, s Dormiter látva Bánfi harcizás hajlamát, rá vetette magát, hogy árthatatlanná tegye, Bánfi azonban annyira dühben volt már, hogy az őt lefogni akaró éjjeli ör ellen fordult s kesével annyira össze vizsgálta szurkálta, hogy vérbe fagyva hozták be a kórházba.

— **Kincses Kalendárium 1908.** Az új kalendárium megjelenése figyelmeztet bennünket, hogy vége felé közeledik az esztendő. A könyves boltok

kirakataiban a Kincses Kalendáriom piros kötelei az új esztendő közeledtének a legelső hirdetői. Az új Kincses Kalendáriom még jobb az ideinél és a régieknél, pedig azok is jók voltak. De a legfinomabb bor is minden esztendőben javul, a mint öregedik, így javul a Kincses is írónak, művészeinek s jóakaróinak évről-évre öregedő tapasztalatai következtében.

A Kincses Kalendáriom-nak az a része a mely olvasnivalókat, vagy őszintébben szólna: tanulnivalókat tartalmaz, az idén negy-öt ível gyarapodott s megmondolni való, hogy egy ilyen körülből kétezer nyomtatott sor van, — négyezerannyi, mint a közönséges könyvekben.

A Kincses új kötele a következő nagyobb cikkeket közli: elsősorban az év történetét, az év nevezetes halottainak arcképeivel. Aztán a magyar mitológiáról olvashatunk egy cikket: a pogány magyarok hitéről.

De ki tudna egy cikkben számat adni az egész tartalomról, a melynek jegyzéke magában a Kincses Kalendáriom-ban ezerszáz sor? A ki ezt a vastag, hihetetlenül sok anyagot magában foglaló kötetet forgatja: folyton új, meg új dolgot talál benne, — talán még a szerkesztője is.

Kincses Kalendáriom külső formája és az ára azonban most is változatlan maradt: a csinásan bekötött kalendáriom ára még mindig csak két korona.

— **Csalóni emberi dolog,** de nem okvetlenül kell. Ha e névre „Réthy” figyelünk, úgy nem csalódnak, hanem eredeti Penetefü-cukorkát kapunk 60 fillérért, még pedig egy kedvelt régi magyar házszer, mely köhögés, rekedtség és hurutos bántalmak sok ezer esetében oly kitűnően bevált. De vigyázzon, hogy a doboz és a cukorka minden darabjában rajta legyen a „Réthy” név.

A divat.

— A Divat Újság-ból. —

A farsang előhírnökei már jelentek. Két házbizottság is megalkult s a kik tánczra, bábra vágnak, bizonyára türelmelendkeve számlálják most még a heteket, melyek a farsangot elválasztják. Am két türelmelendkedniök. Azokról, a kik a fővárosban laknak, bőven gondoskodik va szárazkózas és mulatozás szempontjából. És csak győzekek idővel még jókedvvel.

Újat a téli divat vajmi keveset hozott, akár ha az utcai ruhák mintáit nézzük, akár az esti öltözéket. De azért a mi tudnivalóink a maguk egyéni ízlésével mindig tudnak valami érdekes újítást teremtani színpadi öltözékeikben.

Gyönyörü példál a világségély selymégáz, amelye hasonló színű atlaszcsokik vannak szőve és egy lelvízűre vont rajta keresztül a legsötétebb aranybogar színtől a legvilágosabb sárgáig. Fialosabb hátisa van a fehér selymégáznak, melynek atlaszcsoka is fehér és közte egy „la pompador” virágzégély. Azonban mindnél fényesebb hatású a csesznyiörös gáz, a melyen a széles atlaszcsok esillámmal kivart halvány csik-kal váltakozik.

Gyönyörü színhátást lehet elérni, ha ilyen módon elvegyítjük a színeket.

— **Divat Újság** minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó: negyedévre postán való székfűszéssel két korona 20 fillér. Előfizetni legolcsóribben a ktadóhivataltalba intézett postautalványon lehet. A Divat Újság kiadóhivatala Budapestben, VIII., Rökk Szilárd-utca 4. sz.

Apró hirdetések.

Házi nyulak rendkívül olcsón eladók és pedig 2 drb. belga óriás nyul, 2 drb. orosz prém nyul, 2 drb. süldő belga óriás nyul, és 5 drb. süldő orosz prém nyul. Megkeresések a gazdákör titkári hivatalhoz intézendők.

4673/1907. tkv. sz.

Póthírdetmény.

A muraszombati kir. járásbírószág, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Muraszombati takarékpénztár végrehajtatonak Vreesics István bíróségi lakó végrehajtást szenvedett elleni 900 kor. s jár. iránti végrehajtási ügyében 3679/1907. sz. a kibocsátott árverési hirdetésben 141 sz. tjkvbeni A. †. 1. sorsz. 71/a/1 hrsz. bírtokra 56 koronában, a 159 sz. tjkvbeni A. † 1. sorsz.

Egyszer-kétszer látta Beatrixet, amint fel-feltűndeztet a kert utain, azután végekl belémérlt mivébe s nem figyelt többé semmire. Egyszer csak észerte, hogy nagyon éhes, de azért tovább festett, türelmesen várva a csengettyü szóra, mely a villásreggeli szokta jelezni. Végre elvesztve türelmét, megnézte az órá s csodálkozva tapasztalta, hogy a villásreggeli ideje regn elmult.

Becsengette a szobaleányt, kitől megtudta, hogy Beatrice eltávozott s ez ideig még nem jött vissza.

— Ha jól láttam, a kert végébe ment le, a víz partjára s beült a nagyságos ur levelesztojébe, azon ment el, — szólt a leány.

Hugó megjött. Beatrice nem tudott az evezőléd banni s eddig férje még sohasem éresztelte őt egyedül a vízre. Mindig kettesként mentek eszólnakázi. A férfi dobozok szivvel, nyugtalan lélekkel rohant végig a kertben, le a folyó partra s kimondhatatlan félelem között kiáltozta Beatrice nevét. . .

Az apó már nem láthatta őt, csak másnap reggel, mikor a szomszéd falu egyik házába vették, hol egy üres szobában egyszerű ravatolon feküdt kiterítve az ő kedves felesége. Mellötte egy széken feküdt kerti kalapja, mely nehéz volt a folyónékn saratós s a beiszapodott víztől; azótt baka ziláltlan folyt a vállát és keblét. Valami jötél lélek összetette kedblén két kis kezét, mint szokás a halottakat elrendezni s Hugó zokorva látta, hogy ez a két kiesi kéz egy egészen halvány, gyengéd rózsaszínű zubbony felett kulcsolódtott össze . . .

70/c hrsz. birtokra 182 kor. a 147 sz. tjvkveni A I. 1. sorsz. 32 hrsz. birtokból Vreesics Istvánt illető 1/2 részre 704 kor. a 161 sz. tjvkveni A I. 1. sor. 80/a hrsz. birtokból nevezettet illető 1/2 részre 300 kor. kikiáltási árban Biröszék község házához

1907. évi december hó 12 (tizenkettedik) napjának délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881: LX. t. cz. 176. §. alapján Kühr József végrehajtató érdekében is, 150 kor. tőke fövetelése s járulékai kielégítése vegett megtartatni fog.

Muraszombat, 1907. november 27. A kir. jbróság, mint tkvi hatóság.

Dr. Schick kir. albró.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle cukorkánál.

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félet kérjünk, mivel sok haszontalan utazata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak Réthy-félet fogadjunk el!

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult házi szer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közhívnél, oszónál és meghűléseknél, bedörzsölésépen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerüzletben kapható.— Főraktár: Török József gyógyszerésze, Budapest. **D. Richter gyógyszerüzete az „Arany oroszlán. z“**, Prágában, Elisabethstrasse 5. no. Mindennapi szétküldés.

Mesés szép lesz minden hölgy

a Mintsek féle **Aranka-Créme** világhírű bamulatos hatásától. Egy tégely ára 1 kor., nagyobb rózsza színben 2 kor. Aranka-szappan 70 fillér. Aranka mosdó víz 1 kor. Aranka hölgypor 1 korona, nagy 2 korona.

Kapható egyedül a készítőnél:

Mintsek Géza vegyészeti laboratoriumában
Kecskemét.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz Vorarlber köhögés elleni

czukorkái kaphatók alulírott gyógyszerüzletben. — Ki ezen köhögés elleni czukorkákat figyelembe nem veszi, vétekez saját egészsége ellen. — Kaiser-féle „Mell-Caramella“ czukorkák fonyóval, orvosiag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gége rekedtség ellen. — drb készített bizonyítványokkal igazolja ezen szer hathatóságát. Ezen kitünő gyógyhatásu czukorkáknak

5245
csomagja 20 és 40 fillér, adagja 80 fillér.
Kapható Muraszombatan Bölcs Béla gyógyszerüzletében.

Szives tudomásul

A n. é. közönségnek nagybecsű, tudomására hozom, hogy Muraszombatan, Luthár-féle házban Bokor-utca

női és férfi cipész műhelyt rendeztem be, hol is készítek mindenféle cipőt, eszmat stb. szakba vágó dolgokat a legszebb kivitelben a legjobb anyagból, szolid árban.

Javításokat készséggel fogadok el, Nagy becű pártfogását kérve, mély tisztelettel

Kolosa János

cipésmester.

Kossuth Ferencz levele!

TEK. BALÁZSOVICH SANDOR gyógyszerész urnak

SEPSISZENTGYÖRGY.

„Csuzos bántalmaknál az „INDASZESZ“ bedörzsölése jó hatásának mutatkozott. Kérem legyen szives nekem három üveggel küldeni.

KOSSUTH FERENCZ.

Számos előfelteségek és orvosok igazolják, hogy a törvényesen védett székelyhavasi

INDASZESZ

gyógyfű sóborszesz

legjobb szernek bizonyult a test és izmok edzésére. Üdít és frissít. Megóvja a testet a hideg káros befolyásától. Massagehoz (gyuró-kenő kura) felette ajánlatos

Leghatásosabb szer csuz, köszvény, rheuma, fejfájás, nátha, influenza, tagszagatás és mindennemű meghűlésből eredő bajok ellen.

A székelyhavasi „INDASZESZ“ össze nem tévesztendő közönséges sóborszesz készítményekkel, melyek egyszerű szeszeverékek, holott az „INDASZESZ“ székelyhavasi gyógyfűvekből előállított és hatásában felülmúlhatatlan gyógyfű sóborszesz. Egy üveg székelyhavasi „INDASZESZ“ főér 10 üveg közönséges sóborszeszszel.

Készíti Balázsovich Sándor gyógyszerész Sepsiszentgyörgy. A törvényesen védett székelyhavasi „INDASZESZ“ kapható 2 és 1 koronás üvegekben minden gyógyszerüzletben, valamint Muraszombatan

FÜRST A. FIA cégnél.

Ujévi és karácsonyi

ajándéktárgyak.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a

karácsonyi és ujévi ünnepek alkalmára

vásárolt remek kivitelű arany és ezüst ékszereim s mindennemű arany és ezüst óráim megérkeztek.

Ezeket bármely bel- vagy külföldi cég áruival versenyt tartva, bamulatos olcsó árban árusítom.

Mély tisztelettel

Özv. Hartmann Frigyesné.

Mert az elvem: Kevés haszon, nagy forgalom!

Tessék róla

meggyőződni!

MUSCHONG-BUZIÁS-FÜRDŐI

SZÉNSAV-MÜVEK

ujonnan berendezve kartelen kívül szállítanak azonnal bármily mennyiségű természetes vegyileg legtisztább folyékony

SZÉNSAVAT a világhírű buziasfürdői szénsavforrásokból szódavizgyártáshoz, vendéglősöknek és egyéb ipari célokra

! Legkiadósabb természetes szénsav. !

A Budapest székesfővárosi vegyészeti s élelmiszer vizsgáló intézet 1907. évi 4615. sz. vegyelemzési bizonyítványának kivonata: „Szaga és ize rendez. Szénsavtartalma: 99.57% — A vizsgált folyékony szénsav ezek után a közegészségügyi követelményeknek teljesen megfelel és magas szénsavtartalma alapján igen jónak minősíthető.“

Felvilágosítással készségesen szolgál: Muschong-buziásfürdői szénsavmüvek és ásványvizek szétküldési telepe

Sürgöncim: Muschong, Buziásfürdő. Buziásfürdő. Interurban telefon 18. sz.